

Autor: mgr Beata Kunat

Wyzwalanie i stymulowanie możliwości twórczych w pracy z grupą- autorski projekt cyklu zajęć

Pragnę zaprezentować autorski projekt cyklu zajęć wyzwalających i stymulujących możliwości twórcze w pracy z grupą. Zajęcia adresowane są do kilkunastoosobowej grupy dzieci w wieku 9-12 lat (szkoła podstawowa), które zamierzają aktywnie i ciekawie spędzić czas na zajęciach pozalekcyjnych. Przewodnia myśl spotkań to:

„ Każdy jest w czymś dobry, każdy jest twórczy”

Wyzwalanie i stymulowanie możliwości twórczych w pracy z grupą- autorski projekt cyklu zajęć

Cel główny:

Rozwijanie podstawowych zdolności i myślenia twórczego, stymulowanie możliwości uczestników w zakresie głównych operacji intelektualnych. Pomoc uczestnikom w odkrywaniu własnych możliwości twórczych oraz w przezwyciężaniu barier poznawczo-motywacyjnych i emocjonalnych utrudniających aktywność twórczą.

Cele szczegółowe:

1. Rozbudzenie otwartości na odmienne opinie, empatyczne współdziałanie w grupie.
2. Stymulowanie pomysłowości i oryginalności myślenia.
3. Pobudzanie wyobraźni twórczej.
4. Przezwyciężanie sztywności myślenia, nieśmiałości.
5. Kształtowanie samopoznania.
6. Pobudzanie ekspresji twórczej.
7. Stymulowanie różnych form wyrażania siebie.

Przewidywane rezultaty:

Uczestnik:

1. Jest otwarty na odmienne opinie, empatycznie współdziała w grupie.
2. Posiada umiejętność tworzenia rzadkich, zaskakujących i niekonwencjonalnych związków, a przy tym adekwatnych do wymogów sytuacji problemowej.
3. Umiejętnie przezwycięża sztywność myślenia.
4. Potrafi dokonywać samooceny w zakresie własnych możliwości twórczych.
5. Potrafi przewidywać skutki swoich działań twórczych.
6. Chętnie podejmuje się działań innowacyjnych.
7. Wykazuje się umiejętnością realizacji własnych pomysłów.

Cykl zajęć:

- I. Zawarcie kontraktu grupowego.
- II. Tworzenie klimatu grupy.
- III. Współdziałanie w grupie.
- IV. Przezwyciężanie przeszkód.
- V. Rozwijanie wyobraźni twórczej.
- VI. Pobudzanie ekspresji twórczej.

VII. Podsumowanie.

Formy pracy:

-zbiorowa; grupowa; indywidualna;

Metody, techniki, ćwiczenia:

-Burza mózgu, Jestem kolorem i naturą Niedokończone zdania, Dłoń, Imię i gest, Wspólny życiorys, Życiorys na literę, Jestem..., Kojarzysz mi się z ..., Totem grupowy, Rzeczy, które robię dobrze, Video-clip, Rzeźba, Kreatywne pisanie, Wspólne rysowanie, Bezludna wyspa, Co by było gdyby nie było..., Jakie korzyści i kłopoty?, Niezwykłe zastosowania, Łańcuch skojarzeń, Biuro rzeczy znalezionych, Outdoor circept, czyli circept w plenerze, Krąg uczuć, Dziwne opowiadania, Nietypowe rysunki, „Plampacz”, Gazetowe plotki, Kije, Zabawy z cieniem, Nagle..., Anarchia, Skrzynka skarbów, Pakowanie walizki, Żyrafa oceny, Termometr uczuć.

Środki dydaktyczne:

-tablica, kreda, plakat z listą celów grupy, flamastry, kredki, bloki A3, A4, szary papier, farby plakatowe, pędzle, kartony, plastelina, modelina, glina, szmatki, kolorowe czasopisma, nagłówki wycięte z gazet, włóczka, druty, klej, wydzieranki, mocny materiał o rozmiarach 4x2m. w białym lub naturalnym kolorze, oświetlenie- reflektory, worek różności: klucz, dzbanek, poduszka, telefon, szczoteczka do zębów, kij od miotły, zegarek, bilet, klucze, krawat, kapelusze itp. magnetofon, CD z nagraniem utworu instrumentalnego;

Miejsce, przestrzeń:

Sala spotkań: jasna, przestronna, składająca się z dwóch części:

- przeznaczonej na pogadanki, pracę grupową wyposażoną w stoliki i krzesła łatwe do przestawiania ;
- przeznaczonej do ćwiczeń ruchowych, zajęć w kręgu, pozbawionej stolików;

Scenariusz cyklu zajęć:

I.Zawarcie kontraktu grupowego z zastosowaniem następujących ćwiczeń i procedur:

- 1) Określenie celu tworzenia się grupy.
- 2) Wymienienie celów indywidualnych uczestników;
- 3) Wskazanie na metody stosowane na zajęciach;
- 4) Określenie reguł współdziałania w grupie;
- 5) Ustalenie miejsca, czasu spotkań oraz innych szczegółowych spraw związanych z pracą grupy;

Formy pracy: zbiorowa, indywidualna;

Metody, techniki, ćwiczenia: Burza mózgu; Jestem kolorem i naturą;

1. Przedstawienie plakatu z listą celów grupy;

Burza mózgu

Cele: Wzmacnianie poczucia odpowiedzialności, rozwój poczucia tożsamości i autonomiczności każdego członka. Pobudzenie myślenia twórczego.

Czas trwania: 20 min.

Pomoce: plakat z listą celów, flamaster, tablica, kreda;

Przebieg: Uczestnicy są zachęceni do zgłaszania indywidualnych celów, które mają uzupełnić listę celów grupowych. Proponują różne zakończenia zdania:

- „Uczestnicząc w spotkaniach chciałbym...”

Przypomnienie reguł burzy mózgu :

- wszystkie wypowiedzi mają takie same prawa, są akceptowane i zapisywane;

- żadna wypowiedź nie może być krytykowana;

Zapisywanie pomysłów na tablicy.

Kiedy nikt nie ma więcej pomysłów rozpoczyna się ich omówienie. Wybrane przez grupę propozycje są dopisane na plakat z listą celów grupy.

2. Stworzenie kontraktu współdziałania w grupie, kontrakt np.:

1) Odpowiedzialność: Bądź odpowiedzialny.

2) Prawdziwość: Bądź sobą, bądź otwarty i szczery w wyrażaniu swoich myśli i uczuć.

3) Inicjatywa: Bądź źródłem pomysłów i twórczej inwencji, myśl żywo i dziel się z innymi swoimi pomysłami.

4) Odmowa: Masz prawo odmówić udziału w konkretnym ćwiczeniu.

5) Współdziałanie: Zwracaj uwagę na pomysły, opinie i uczucia partnerów.

6) Komunikacja interpersonalna: Nie mów za kogoś, ale za siebie.

Jestem kolorem i naturą

Cele: Rozwijanie samoświadomości, pobudzanie do tworzenia skojarzeń twórczych.

Czas trwania: 30 min.

Pomoce: kredki, pastele, flamastry.

Przebieg: Uczestnicy malują siebie jako: kolor, liść, wiatr, wodę. Następnie ujawniają swoje odpowiedzi, motywując swoje decyzje rysunkowe.

Omówienie: Odpowiedzi na pytania np.:

- „Czy łatwo było wyobrazić siebie jako rzecz?”

- „Jakie uczucia wam towarzyszyły?”

- „Czy odkryliście coś dzięki temu ćwiczeniu?”

II. Tworzenie klimatu grupy.

Cele: Poznanie uczestników.

Rozwijanie świadomości grupowej.

Rozbudzenie otwartości na odmienne opinie, empatyczne

współdziałanie w grupie.

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa;

Metody, techniki, ćwiczenia: Niedokończone zdania; Dłoń; Imię i gest; Imię i nastrój; Życiorys na literę; Wspólny życiorys; Jestem...; Kojarzysz mi się z...; Totem grupowy;

Niedokończone zdania

Czas trwania: 10 min.

Przebieg: Każdy z uczestników kończy w sposób indywidualny zaproponowane zdania. Sugerują one w swej treści przekazanie obaw, nadziei, myśli związanych z mającymi się rozpocząć zajęciami np.:

- „Mam nadzieję, że te zajęcia...”

- „Obawiam się, że te zajęcia...”

- „Jestem tu chociaż...”

Dłoń

Pomoce: szary papier, flamaster.

Przebieg: Każdy obrysowuje swoją dłoń i wpisuje w nią swoje imię lub słowo, które kojarzy się z własną osobą.

Imię i gest

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kręgu. Każdy z uczestników wypowiada swoje imię, dołączając do tego wybrany przez siebie gest. Reszta grupy powtarza to imię i gest. W następnej rundce grupa próbuje sama powtórzyć wszystkie imiona i gesty. „Wywoływane” osoby pomagają w razie potrzeby. Wykonywane gesty mogą mieć wcześniej ustaloną tematykę np. twórcze działanie.

Imię i nastrój

Przebieg: Każdy z uczestników mówi swoje imię w określony, podany wcześniej sposób np. wesoło, smutno, nieśmiało, pytając.

Życiorys na literę

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kręgu. Każdy ma za zadanie ułożyć życiorys tak, aby najczęściej powtarzało się w nim pierwsza litera jego imienia. Następuje prezentacja np.: nazywam się Zbigniew zamieszkuję w Zabudowie zbieram złom.

Wspólny życiorys

Czas trwania: 15 min.

Pomoce: kartki papieru, pisaki.

Przebieg: Każdy uczestnik dostaje kartkę papieru i pisak. Pisze na kartce początek swego życiorysu (2-3 zdania) i składa tak, żeby można było zobaczyć tylko ostatnie zdanie. Następnie kartki (wszystkie jednomyślnie) wędrują w kierunku osoby siedzącej po prawej stronie. Na kartce, otrzymanej od sąsiada, uczestnik pisze kolejne 2-3 zdania o sobie, zagina ją i podaje dalej. Ćwiczenie kończy się napisaniem przez każdego uczestnika na własnej kartce zakończenia. Następnie odczytywane są wszystkie życiorysy. W ten sposób mogą powstawać różne historyjki: romanse, bajki, niezwykle opowieści itp.

Jestem...

Przebieg: Każdy uczestnik oddaje przez metaforę cechy swojej osobowości.

Kojarzysz mi się z...

Przebieg: Członkowie grupy dokonują wzajemnie wyborów metaforycznych określeń. Każdy uczestnik powinien powiedzieć wszystkim członkom grupy z czym mu się kojarzą.

Totem grupowy

Czas trwania: 40 min

Pomoce: kartony, kredki, flamastry, plastelina, szmatki, czasopisma, włóczka, klej;

Przebieg: Grupa dzieli się na trzy 4-osobowe grupy. Zadaniem jest opisanie całej grupy za pomocą rysunku, kolażu, schematu graficznego lub innej formy plastycznej. Ma to być swoisty znak rozpoznawczy symbolizujący grupę; zawierający elementy powiązane jakąś wspólną ideą. Po wykonaniu każda grupa prezentuje swój „totem” i objaśnia zawarte w nim symbole. Później następuje wymiana zdań na temat odczuć podczas wykonywania zadania. Na koniec ma miejsce ekspozycja prac w miejscu wybranym przez uczestników.

III. Współdziałanie w grupie.

Cele: Kształtowanie samopoznania, budowanie zaufania, integracja grupy.

Pobudzanie ekspresji twórczej, oryginalności myślenia.

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa;

Metody, techniki, ćwiczenia: Rzeczy, które robię dobrze...; Video-clip; Rzeźba; Kreatywne pisanie; Wspólne rysowanie;

Rzeczy, które robię dobrze...

Czas: 10 min.

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kręgu. Kończą zdania:

- „Ludzie mówią, że jestem dobry(a) w ...”

W następnej rundzie:

- „Wiem, że jestem dobry(a) w ...”

Następnie wstają, chodzą po sali i przechwalają się, obwieszając napotkanym kolegom:

- „Jestem mistrzem w ...”

- „Nikt mi nie dorówna w ...”

- „Znakomicie robię ...”

Video-clip

Pomoce: CD z nagraniem utworu instrumentalnego, magnetofon, kartki, długopisy,

Czas: 25 min.

Przebieg: Uczestnicy dobierają się w trzyosobowe grupy i wybierają spośród siebie scenarzystę, rysownika, reżysera. Zadaniem scenarzysty jest wymyślenie krótkiego scenariusza video –clipu, dostosowanego do klimatu i charakteru utworu muzycznego. Zadaniem rysownika jest stworzenie rysunków obrazujących planowaną akcję, jej tło, osoby itp. Zadaniem reżysera jest kierowanie całością prac nad stworzeniem video – clipu tak, by powstała oryginalna propozycja. Po zakończeniu prac w grupach następuje prezentacja powstałych rozwiązań. Podsumowanie.

Rzeźba

Czas: 15 min.

Przebieg: Tworzą się dwie grupy. Jedna z nich ustawia się na wzór rzeźby grupowej lub zbiorowej fotografii. Druga obserwuje wszystkie szczegóły gotowej rzeźby, a następnie ustawia się w taki sam sposób. Kiedy już rzeźba lub fotografia są gotowe, pierwsza grupa poprawia nieścisłości i błędy naśladowców, doprowadzając do repliki własnego „dzieła”. Następuje zamiana ról. Podsumowanie –odpowiedzi na pytania np.:

- „Czy łatwo było wymyślić wspólną rzeźbę?”

- „Co pomagało, a co utrudniało ten proces?”

Kreatywne pisanie

Pomoce: 12 kartek, flamastry;

Czas: 30 min.

Przebieg: Grupa siedzi w okręgu. Każdy pisze jedno dowolne (jakie mu przyjdzie na myśl) słowo w rogu kartki, następnie zagina ów róg i odkłada kartkę, sam zaś bierze inną i pisze w jej rogu jakieś inne słowo. Czynność tę powtarza się do chwili, gdy wszystkie kartki będą miały zagięte rogi. Każdy wybiera sobie spośród wszystkich kartek tylko jedną i przystępuje do napisania opowiadania. W każdym zdaniu należy użyć po jednym z wyrazów ze swojej

kartki. Podział na trzy grupy, zapoznanie się ze swoimi opowiadaniem. Każda grupa wybiera jedno z nich, które stanie się kanwą do zaimprovizowanej scenki pantomimicznej. Podczas „występu” jednej grupy reszta osób próbuje zgadnąć, jakie cztery słowa były podstawą opowieści i dramy. Podsumowanie.

Wspólne rysowanie

Pomoce: arkusze papieru, kolorowe flamastry;

Czas: 20 min.

Przebieg: Podział na dwie sześciuosobowe grupy. Każda grupa dostaje duży arkusz papieru i falanster, ma za zadanie narysować na papierze jakiś widok bezsłownego porozumiewania się. Kto chce, bierze flamaster i rysuje element obrazu. Rozmowa jak się czuli podczas działania, co chcieli wyrazić czy są zadowoleni. Na koniec wszyscy oglądają rysunki, rozmawiają na temat swoich skojarzeń do powstałych prac. Uczestnicy umieszczają prace w wybranym przez siebie miejscu.

IV. Przewycięzanie przeszkód

Cele: Przewycięzanie sztywności myślenia, nieśmiałości.

Poznanie wewnętrznych blokad.

Formy pracy: Indywidualna, zbiorowa;

Metody, techniki, ćwiczenia: Bezludna wyspa; Co by było gdyby...; Jakie korzyści i kłopoty?; Niezwykłe zastosowania; Łańcuch skojarzeń; Biuro znalezionych rzeczy; Outdoor circept, czyli circept w plenerze;

Bezludna wyspa

Przebieg: Uczestnicy siedzą w okręgu. Zamykają oczy prowadzący zajęcia relacjonuje:

Morze. Jest sztorm. Statek się rozbija. Dobijamy do brzegu w strzępach ubrań. Nie ma ludzi. Jest przyjemnie. Jest co jeść. Płyną skrzynie, a w nich:

- wykałaczki,
- torebki foliowe,
- koło od roweru,

Co robisz? Uczestnicy zgłaszają swoje pomysły.

Co by było gdyby...

Przebieg: Uczestnicy siedzą w okręgu, zgłaszają swoje propozycje:

- „Co by było gdyby nie było ferii zimowych?”
- „Co by było gdyby nie było słońca?”

Jakie korzyści i kłopoty?”

Pomoce: szary papier, flamastry;

Przebieg: Uczestnicy zapisują na szarym papierze swoje propozycje dotyczące korzyści i kłopotów tych, którzy:

- Mają myszy w domu;
- Którzy są łysi;
- Są niskiego wzrostu;

Niezwykłe zastosowania

Przebieg: Uczestnicy podają jak najwięcej niezwykłych zastosowań:

- sanek, czapki, śniegu;

Łańcuch skojarzeń

Przebieg: Uczestnicy tworzą koło. Jedna osoba mówi głośno jakieś słowo, następna mówi wyraz, który jej się nasuwa z ostatnio usłyszanym słowem.

Biuro znalezionych rzeczy

Pomoce: worek różności np.: zegarek, bilet, klucze, krawat, kapelusz itp.

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kole, na środku leżą różnorodne przedmioty. Wszyscy wybierają sobie po jednym przedmiocie, następnie każdy opowiada w związku z danym przedmiotem oryginalną historyjkę.

Outdoor circept, czyli circept w plenerze

Przebieg: Uczestnicy wychodzą w plener, ustawiają się w kole tyłem do środka koła, chwytają sąsiadów za ręce i zamykają oczy. Następnie kręcą się w kółko przez kilkanaście sekund, po czym każdy wyciąga ręce na wprost przed siebie i dopiero wtedy otwiera oczy. Zadanie polega na tym, aby iść na wprost przed siebie nie zważając na żadne przeszkody. Każda przeszkoda- drzewa, ogrodzenia- musi być w jakiś sposób przewyciężona. Po upływie wyznaczonego czasu uczestnicy wracają do punktu wyjścia. Druga część ćwiczenia polega na szczegółowej analizie przeszkód, a zwłaszcza zastosowanych sposobów ich przewyciężania.

V. Pobudzanie wyobraźni twórczej.

Cele: Rozwijanie wyobraźni twórczej.

Stymulowanie pomysłowości i oryginalności myślenia.

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa;

Metody, techniki, ćwiczenia: Gazetowe plotki; Kije; Zabawy z cieniem; Nagle...; Anarchia; Skrzynia skarbów;

Gazetowe plotki

Pomoce: nagłówki wycięte z gazet;

Przebieg: Każdy uczestnik wybiera jeden z nagłówków wyciętych z gazet, po czym chodzi, trzymając go w ręku, po sali i czyta w różny sposób: Najpierw bardzo tajemniczym tonem. Głos i postawa dostosowują się do siebie. Treść nagłówka sprawia, że powstaje teatr absurdu. Następna runda: czytanie nagłówków z gazet: z całym przekonaniem, z ubolewaniem...

Kije

Pomoce: kij (ok. 1m)

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kole, w jego środku leży zwykły kij. Jeżeli, ktoś ma pomysł na jego wykorzystanie, bierze go do ręki i używa w wymyślony przez siebie, nietypowy sposób.

Zabawy z cieniem

Pomoce: mocny materiał o rozmiarach 4x2m biały lub w jasnym, naturalnym kolorze, oświetlenie, reflektory, światło punktowe, worek różności;

Przebieg: Każda osoba kolejno za pomocą cienia własnego ciała i wybranych przez siebie rekwizytów z worka różności buduje wyobrażoną postać. Pozostałe osoby odgadują, co jest przedstawione. Gdy każdy uczestnik przedstawi swój cień, wspólnie improwizują, odgrywają pantomimę, której bohaterami są powstałe wcześniej cienie.

Nagle...

Przebieg: Wszyscy siedzą w kręgu. Ktoś mówi zdanie, przysłowie, cytat. Kiedy skończy, osoba siedząca obok woła: Nagle... i albo coś dodaje, albo używając ostatniego słowa i kilku i innych, zmienia sens poprzednich treści np. :

Świat jest piękny... Nagle zobaczyłem ducha. Zabawa jest kontynuowana aż obejdzie cały krąg.

Anarchia

Przebieg: Podział grupy na trzy zespoły. Zadaniem każdego zespołu jest wymyślenie „gry bez ról”. Nie ma żadnej instrukcji. Grupa ma grę przedstawić na żywo, a nie mówić o niej. Po upływie określonego czasu, grupy prezentują to, co wymyśliły. Potem następują informacje zwrotne.

Skrzynia skarbów

Pomoce: worek różności: klucze, dzbanek, poduszka, szczoteczka do zębów, telefon itp.

Przebieg: Prezentowanie różnorodnych przedmiotów o ciekawych kształtach. Uczestnicy omawiają, w jaki sposób dany przedmiot jest używany, jakie mógłby mieć nietypowe zastosowania. Można demonstrować sposoby użycia tego przedmiotu. W dalszym ciągu grupa dzieli się na małe podgrupy i otrzymawszy jeden przedmiot układa do niego inscenizację, która może być zaprezentowana innym.

VI. Pobudzanie ekspresji twórczej.

Cele: Pobudzanie ekspresji ruchowej. Uczenie się konwencji słownych, rozwijanie ekspresji werbalnej. Rozwijanie ekspresji plastycznej i słowno- plastycznej. Stymulowanie różnych form wyrażania siebie.

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa;

Metody, techniki, ćwiczenia: Krąg uczuć; Dziwne opowiadania; Nietypowe rysunki; „Plampacz”

Krąg uczuć

Przebieg: Uczestnicy siadają w kręgu. Jedna osoba wchodzi do środka i mimiką przedstawia jakieś uczucia (np. złość, ulgę, panikę, obojętność...) starając się je wyolbrzymić. Następnie wskazuje na kogoś z osób tworzących krąg. Osoba ta wchodzi do środka, prezentuje uczucie przeciwne do pokazywanego przed chwilą, potem prezentuje jakieś inne uczucie i wskazuje na kolejną osobę itd. Rozmowa o odczuciach podczas wykonywania zadania.

Dziwne opowiadania

Pomoce: kartki, długopisy;

Przebieg: Uczestnicy piszą krótkie opowiadania na podane tematy. Chodzi o to, by każde opowiadanie zawierało tyle oryginalnych pomysłów, ile piszący zdoła wymyślić. Tematy:

- Śpiewak, który nie ma słuchu.
- Słoń, który nie ma trąby.
- Śnieg, który jest gorący itp.

Następnie uczestnicy tworzą czteroosobowe grupy i w zespołach czytają swoje opowiadania, po czym wybierają jedno, które stanie się podstawą improwizacji dramowej. Poszczególne grupy przedstawiają scenki.

Nietypowe rysunki

Pomoce: kartony, kredki, farby, mazaki, modelika, glina, klej, gazety, włóczka, druty, bloki rysunkowe;

Przebieg: Zadaniem uczestników jest plastyczne przedstawienie, według własnych rozwiązań, pewnych nietypowych obiektów:

- przezroczystego ptaka;
- samochodu, który zamiast kół ma stopy;
- skrzydlatego żółwia itp.;

Po wykonaniu „dzieł” uczestnicy prezentują je, nadając im własne nazwy. Umieszczenie prac w miejscu wybranym przez uczestników.

„Plampacz”

Pomoce: plakatówki, arkusze papieru;

Przebieg: Uczestnicy tworzą portrety pamięciowe podejrzanego stworzenia, które pojawiło się w okolicy. Używają farb plakatowych prosto ze słoików lub tub z użyciem wyłącznie rąk. Opis podawany jest zdanie za zdaniem. Uczestnicy, wykonują pracę metodą „wędrującą”. Po wykonaniu pierwszej części opisu kartkę przekazują sąsiadowi po prawej i czynią to, aż do zakończenia ćwiczenia. Etap kończący ćwiczenie to poszukiwanie swojej pracy, swojego „punktu wyjścia” i nadanie tytułu.

Przykład opisu:

„malutka główka, lekko jajowata
rzadkie włoski, rozwiewające się na wietrze
duże oczy, lekko wytrzeszczone
szyja bardzo długa i wiotka
brak ust- lejkowaty ryjek
korpus krótki, pękaty
nogi sprężynujące, chude i
rurkowate kończyny górne
zakończone przyssawkami
widoczne upierzone barwnie skrzydełka
drapieżne, szponiaste
zakończenie kończyn dolnych
wydaje odgłosy,
nazywa się ...”

Prezentacja powstałych prac. Rozmowa na temat przemyśleń związanych z tworzeniem plampacza. Uczestnicy eksponują powstałe prace w wybranym przez siebie miejscu.

VII. Podsumowanie

Cele: Uświadomienie o empatycznym charakterze kontaktów w grupie. Świadome, twórcze działanie. Samoocena własnych możliwości twórczych. Prezentacja wytworów. Umiejętność oceny stanów emocjonalnych i wartościowania efektów działań.

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa;

Metody, techniki, ćwiczenia: Totem grupowy; Pakowanie walizki; Żyrafa oceny; Termometr uczuć;

Totem grupowy

Pomoce: kartony, kredki, flamastry, plastelina, klej, szmatki, czasopisma, włóczka;

Przebieg: Grupa dzieli się na trzy 4-osobowe zespoły. Zadaniem jest opisanie w sposób plastyczny -działania grupy podczas wszystkich poprzednich spotkań.

-Podsumowanie, porównanie totemów grupowych z totemami powstałymi na pierwszym spotkaniu. Rozmowa na temat zmian, doświadczeń podczas wszystkich spotkań.

Pakowanie walizki

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kole. Otrzymują ok.2 min. na zastanowienie się, co dały im spotkania, co zabierają z sobą. Następnie jedna osoba mówi: „Pakuję swoją walizkę i wkładam do niej...”. Inni uczestnicy dodają do jej „walizki”- jakieś przedmioty np.: wygodne kozaki- abyś szła swoją drogą itp. „darów” nie objaśnia się .

Żyrafa oceny

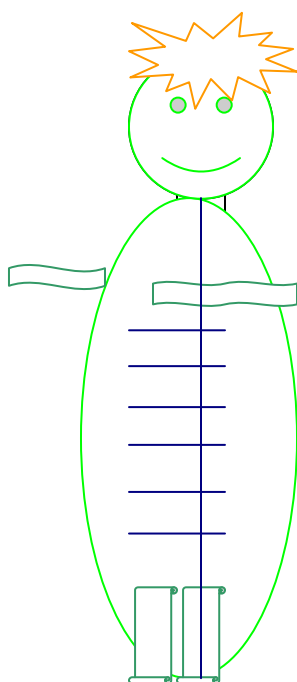
Pomoce: dwa krzesła;

Przebieg: Jedno krzesło stawiamy w jednym końcu sali, mówiąc, że to jest głowa żyrafy, drugie w dość dużej odległości, mówiąc, że to jest ogon żyrafy. Uczestnicy stają między krzesłami, tworząc tułów żyrafy. Komu spotkania bardzo się podobały, staje bliżej głowy, a komu się nie podobały staje bliżej ogona. Potem następuje omówienie całości. Nie ma przy tym obowiązku wypowiedzenia swoich uwag, zgodnie z ustalonym na pierwszym spotkaniu kontraktem- mówią tylko ci, którzy chcą.

Termometr uczuć

Pomoce: plansza z termometrem uczuć, flamastry;

Przebieg: Uczestnicy zaznaczają na termometrze w skali od 0 do 5 ocenę zajęć:
- Jak było?

- 0- do niczego;
- 1- słabo;
- 2- tak sobie;
- 3-dobrze;
- 4-bardzo dobrze;
- 5-super;

Opracowała: Beata Kunat